

4. Siitä on nyt kolme viikkoa, kun viimeksi näin Aurooran. Hän on yrittänyt ottaa minuun yhteyttä, mutta olen onnistunut välttelemään häntä taidokkaasti. En tiedä mikä minuun on mennyt, koska pelkkä ajatuskin hänen tapaamisestaan saa ihoni kananlihalle. "Hei herätys, maa kutsuu Samia." Pan sanoo ja huitoo käsiään edessäni. "Anteeksi, mitä olitkaan sanomassa?" Kysyn ja ravistan päätäni. "Sitä vaan, että meidän pitää hakea uusi sielu." Pan sanoo turhautuneena. "Hyvä on. Missä se on tällä kertaa?" Kysyn. "Sinun kotikaupungissasi." Pan sanoo. "Upeaa, mennään hankkimaan sieltä lisää muistoja." Sanon ja pyöritän silmiäni.

Näen kaksi ruumista, jotka makaavat verilammikossa. Ruumiit eivät ole tosin se mitä tulin täältä hakemaan vaan kaksi sielua, jotka tuijottavat menetettyjä kuoriaan kiinnostavat minua enemmän. Paikalla häärivät poliisitkin ovat minulle täysin merkityksettömiä, heidän aikansa ei ole vielä. "Mies tappoi vaimonsa ja sitten itsensä." Pan kuiskaa korvaani ja nyökkään päätäni, olin ymmärtänyt jo sen verran. "Pidä sinä seuraa naiselle, aloitan vaikeammasta sielusta." Sanon ja Pan kävelee naisen luokse, joka katselee lohduttomana ruumistaan. Kävelen mihen luokse ja hän hätkähtää nähdessään minut. "Oletko sinä enkeli?" Mies sanoo kauhistuneena ja astuu askeleen taakseppäin. Pudistan päätäni ja miehen kasvot kirkastuvat. "Jos et ole enkeli auta minut pois tästä pinteestä." Mies sanoo kiihkeästi, mutten vastaa mitään. Katselen hänen päänsä ympärille usvasta muodostuvia kirjaimia. Hitaasti miehen nimi ja kuolinaika tulevat näkyviin. Matti Jokela, syntynyt 18.9.1969. Tartun Matin käteen ilmeettömänä ja hän kavahtaa taakseppäin. Olisin voinut toki hoitaa asian, kuin Auroora ja vakuutella kaiken muuttuvan hyväksi. En kuitenkaan ollut hän ja halusin hoitaa tehtäväni mahdollisimman nopeasti loppuun. Koskettaessani Matin kättä hänen elämänsä alkaa kulkea silmieni ohitse. Näen kuinka hänen äitinsä pitää häntä ensikertaa sylissään, tytön jolla on siniset silmät ja naurava suu sekä huumeisiin ja viinaan vajoamista. Katson, kuinka mies tarttuu aseeseen ja surmaa rakastamansa naisen ja sitten itsensä. Filminauha alkaa hidastua ja katkeaa sitten kokonaan. "Sinä, et ansaitse taivasta." Sanon ääni väröttömänä ja Matin kasvot kalpenevat entisestään, jos nyt läpikuultava hahmo siihen ylipäättään kykenee. Avaan suuni jolloin tumma savu kiemurtelee ulos ja kietoutuu mihene ympärille. "Mitä tapahtuu, päästä minut pois!" Mies huutaa kauhuissaan, mutten välitä. "Matti Jokela teidät on tuomittu helvettiin toisen ihmisen elämän riittämisestä. Tulette lusimaan siellä koko kurjan elämänne." Julistan miehen tuomion ja hänen vaimonsa kääntyy katsomaan. Nainen ei tee eleitäkään vaan katsoo miehensä kohtaloa katse lasittuneena. Luulen hänen ymmärtävän, että hän ei voi pelastaa miestänsä. Pian savu hälvenee ja Matti on poissa. Hän on päätynyt suoraan helvettiin. Olen juuri kääntymässä naisen puoleen, kun kuuluu valtaisa räjähdys. Paikalla olevat poliisit eivät näytä kuulevan tai näkevän mitään, joten ymmärän räjähdysten tapahtuneen vain meidän tasollamme. Yritän paikallistaa räjähdysten lähdettä, kun naisen kasvot vääntyvät tuskan irveeseen ja hän lysähtää maahan. Pan astuu hänen takaantaan kasvot ilmeettöminä. "Pan mitä sinä olet oikein mennyt tekemään!" Huudan kauhissani ja katson itsekseni hymyilevää Pania. "Sinä et tiedä millaista on leikkiä kilttiä ja kuuliaista kaikki nämä vuodet. Minua on riepoteeltu teikäläiseltä toiselle ilman mitään kiitosta. Ajan kuluessa ymmärsin, että viattomien sielujen avulla pystyn repimään omat kahleeni. Sielusieltä kahleeni ovat löystyneet ja lopulta irronneet. Olin juuri häipymässä, kun sinä tulit ja tuhosit kaiken." Pan sanoo kasvot vihan vääristämänä. Hän astuu askeleen minua lähemmäksi pahnsuopa kiito silmissään. "Sinä kahlitsit minut rakkaudella ja olin taas ansassa. Aluksi meinasin vain tappaa sinut, mutta se olisi tuottanut minulle vain turhaa tuskaa. Siksi päätin, että otan sinut vain mukaani." Pan sanoo ja hymyilee tyytyväisen oloisena. "Oletko aivan järjittäsi?" Kysyn ja vilkaisen kauhuissani maassa lojuvaa naisen sielua. Se on vääristynyt, kaikki mikä teki

siitä sielun on poissa. Himmeä valo on poissa ja sen tilalla on vain tuhkanharmaa iho ja lasittuneet silmät. "Kiitos kysymästä. Olen paremmassa kuin kunnossa." Pan sanoo ja on nyt jo aivan edessäni. Hän upottaa kätensä ranteeseeni niin kovaa, että siitä alkaa tihkua mustaa verta. Pan kohdistaa katseensa omiin silmiini ja katseittemme kohdatessa kaikki muuttuu hiukan sumeaksi ja minua alkaa heikottamaan. "Sinä itse teit tämän minulle liian helpoksi. Kaikki tietävät, että puhdas sielu hoidetaan ennen saastunutta." Pan sanoo ylimielisenä ja tuo naamansa aivan lähelle omaani. "Pan näpit irti hänestä!" Kuuluu tuttu ääni ja Pan irrottaa otteensa. Auroora kävelee hitaasti Panin luokse ja en koskaan voisi olla onnellisempi hänet nähtyäni. "Auroora tämäpä yllätys." Pan sanoo ja katsoo Aurooraa tynesti. "Pan minun olisi pitänyt arvata tämä. Sinä et oikeasti ole muuttunut." Auroora sanoo ääni vihaa tihkuen. "Et kuitenkaan arvannut ja tässä sitä ollaan." Pan sanoo ylimielisesti. "Päästä Sami vapaaksi." Auroora sanoo ja katsoo minuun huolestuneena. "Entä jos en?" Pan kysyy. "Silloin minun täytyy ikäväkyllä tappaa sinut." Auroora vastaa. "Sopii yrittää." Pan sanoo ja hänen kasvoilleen kohoaa jäätävä ilme.